

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 187

гр. София, 23.03.2022 г.

**СОФИЙСКИ ОКРЪЖЕН СЪД, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесет и трети март през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Евгения Т. Генева

Членове: Георги Ст. Мулешков
Ваня Н. Иванова

като разгледа докладваното от Георги Ст. Мулешков Въззивно частно
гражданско дело № 20221800500163 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 122 ГПК.

Образувано е по спор за подсъдност между Ихтиманския районен съд и
Софийския районен съд относно определяне на компетентния съд, който да разгледа
молба на директора на ТД С. на КПКОНПИ за разкриване на тайна по чл. 62, ал. 6, т. 4
ЗКИ вр. чл. 115, ал. 1 ЗПКОНПИ.

За да се произнесе по така повдигнатия спор, настоящият съдебен състав взе
предвид следното.

Молбата е подадена от директора на ТД С. на КПКОНПИ до Софийския
районен съд.

С определение от 01.02.2022 г., постановено по гр. д. № 4761/2022 г.,
Софийският районен съд е приел, че не е местно компетентен да разгледа молбата, с
която е сезиран. Поради това и въз основа на факта, че лицето Н.Р.Ч., по отношение на
което е била образувана проверка за установяване на незаконно придобито имущество,
е с постоянен и настоящ адрес в гр. Д. б., съдът е прекратил производството и е
изпратил делото по подсъдност на РС – Ихтиман.

С определение от 23.02.2022 г. по ч. гр. д. 144/2022 г. Ихтиманският районен
съд е повдигнал спор за подсъдност, като е счел, че съдът не разполага с правомощие
служебно да прекрати производството и да го изпрати по местна подсъдност.

По съществото на спора за подсъдност Софийски окръжен съд намира
следното:

Както правилно са отбелязали и двете спореци съдилища, ЗПКОНПИ не определя местно компетентния районен съд, който да разгледа искането по чл. 115 от този закон. Разпоредбите на чл. 135 и чл. 138 от него препращат към ГПК за неуредените въпроси, но само в рамките на раздел I и II от глава 12 (Раздел I "Обезпечителни мерки" и Раздел II "Действия след налагането на обезпечителните мерки"). Поради това няма основание да се приеме, че те важат и по отношение на производството по чл. 115 ЗПКОНПИ, доколкото последното е регламентирано в глава 11 "Правомощия на органите на комисията при извършване на проверка по повод установяване на незаконно придобито имущество". Освен това, дори препращанията да се отнасят и за това производство, те са общо към ГПК и не сочат конкретни нормативни текстове, които да се прилагат, т. е. те биха могли с еднакво основание да обосноват както прилагане на правилата за местната подсъдност в исковия процес (чл. 105 - 117 ГПК), така и прилагане на правилото по чл. 531, ал. 2 ГПК за местната подсъдност на охранителните производства.

При така очертаните предпоставки съдът намира, че местната подсъдност на производството по чл. 115 ЗПКОНПИ следва да се определи с оглед неговия вид (доколкото за различните видове производства има различни правила за местна подсъдност) и въз основа на принципите на гражданския процес, обусловили установяване на определена местна подсъдност в съответните производства.

Съдебната намеса в рамките на производството по чл. 115 ЗПКОНПИ несъмнено съставлява администриране (съдебно управление) на граждански правоотношения. Съдебната администрация може да бъде спорна или безспорна.

Охранителните производства (едностранни и безспорни) са част от безспорната съдебна администрация. Те са проява на доброволна юрисдикция, предпоставят правомерно развитие на гражданските правоотношения и ги улесняват чрез създаване на изгодни за молителя правни последици, които не засягат правната сфера на друго лице. Постановеният акт има превантивен, а не репресивен характер и не подлежи на принудително изпълнение. Самото решение, с което се уважава молбата за издаване на охранителен акт, не подлежи на обжалване (чл. 537, ал. 1 от ГПК).

За разлика от безспорната, спорната съдебна администрация не е кодифицирана от ГПК и се възлага на съдилищата само от отделни материални закони. При нея съдебната намеса се предприема в защита на обществения интерес, като се постига такова изменение на гражданските правоотношения, което е изгодно за едната страна и неизгодно за другата. Постановеният съдебен акт променя съществуващите граждански отношения по волята на едната от страните в правоотношението и независимо от волята на другата страна. Същият е обжалваем, с което се гарантира защита на евентуално накърнените от него права.

Отнесени към настоящия случай, така очертаните принципни разлики водят

до извода, че по своя едностранен и безспорен характер и предвид необжалваемостта на съдебния акт, производството по чл. 115 ЗПКОНПИ се доближава до охранителните производства, а от гледна точка на преценката за целесъобразност, едностранното изменение на гражданските правоотношения и целенасоченото засягане на правната сфера на лице, различно от молителя – до спорната съдебна администрация.

С оглед гореизложеното съдът намира, че производството по чл. 115 ЗПКОНПИ е специфично и не съставлява нито спорна, нито безспорна съдебна администрация на граждански правоотношения в чист вид, доколкото притежава белези и на двата вида производства. Поради това няма основание местната му подсъдност да се определя въз основа на причисляването му към някой от тях. Производството по чл. 115 ЗПКОНПИ е едностранна съдебна процедура, тъй като започва и се развива само с участието на молителя, без страна по него да бъде лицето, спрямо което се иска разкриване на банкова тайна по ЗКИ или на информацията, представляваща тайна по смисъла на ЗПФИ и ЗППЦК. Това лице не участва в производството и няма право на жалба срещу постановения акт. То не разполага със законово предвидени възможности и средства за защита, което обезсмисля определянето на подсъдността в зависимост от неговото местожителство. Произнасянето по молбата не е свързано с извършване на фактически или правни действия от местно компетентния съд в съдебния му район.

От друга страна, производството чл. 115 ЗПКОНПИ се подчинява на необходимостта от бързина и процесуална икономия, обслужвайки друго производство, в рамките на което се налага разкриване на определени сведения. Доколкото правомощието да се иска разкриване на банкова и търговска тайна принадлежи единствено на КПКОНПИ и на директорите на териториалните ѝ дирекции, най-голяма бързина, оперативност и икономия на ресурси биха се постигнали, ако молбата се разгледа от районния съд по седалището на отправилата молбата орган (КПКОНПИ или съответната ѝ териториална дирекция).

С оглед гореизложеното съдът намира, че няма нормативно основание за определяне на подсъдността на производството по чл. 115 ЗПКОНПИ въз основа на местожителството на проверяваното лице и такава подсъдност не би съответствала на принципите за определянето ѝ. Същевременно най-пълно съответствие с принципите за бързина и процесуална икономия би се постигнало, ако местната подсъдност се определи съобразно седалището на молителя.

Ето защо в настоящия случай компетентен да разгледа молбата по чл. 115 ЗПКОНПИ на директора на ТД С. на КПКОНПИ за разкриване на тайна по чл. 62, ал. 2 ЗКИ е Софийският районен съд.

Така мотивиран, Софийският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

КОМПЕТЕНТЕН да се произнесе по молбата с вх. № 17525 от 01.02.2022 г. по описа на СРС, подадена от директора на ТД С. на КПКОНПИ за разкриване на тайна по чл. 62, ал. 2 ЗКИ вр. чл. 115, ал. 1 ЗПКОНПИ, е **Софийският районен съд.**

Делото ДА СЕ ИЗПРАТИ на Софийския районен съд.

Препис от определението да се изпрати на Районен съд – гр. Ихтиман за сведение.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____